

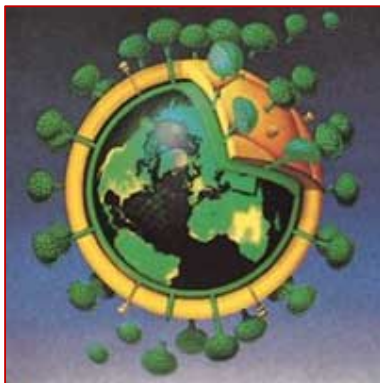
ایدز (نقص اکتسابی سیستم ایمنی بدن)

مقدمه

بیماری ایدز نوعی بیماری کشنده است که در همه کشورهای جهان، در گروه های سنی متفاوت، تژادهای مختلف و در هر دو جنس مشاهده شده است و در واقع ایدز یک مشکل جهانی است و به کشور و یا گروه خاصی اختصاص ندارد.

عامل بیماری نوعی ویروس است که مبدأ اولیه آن کاملاً مشخص نیست و با ورود این ویروس به بدن، قدرت دفاعی بدن روز به روز کاهش و هر میکروبی فرصت بیمارکردن فرد را پیدا می کند.

دهم آذر مصادف با اول دسامبر روز جهانی ایدز و بهانه خوبی برای شناسایی بیشتر بیماری کشنده ایدز به همگان است.

راه های عمده سرایت بیماری ایدز عبارتند از:

تماس های جنسی (جنس مخالف – هم جنس بازان) با افراد آلوده تزریق خون و فرآورده های آلوده آن، استفاده از سرنگهای مشترک، بخصوص در بین معتادان تزریقی و بکار بردن ابزار و وسایل آلوده انتقال از مادر آلوده به جنین

بطور کلی دو گروه سنی بیشتر گرفتار می شوند:

- بالغین در سنین ۲۰ تا ۴۵ سال
- شیرخواران و نوزادان

تعریف ایدز

HIV نام ویروسی است که سبب بیماری ایدز می شود در این بیماری سیستم ایمنی بدن متلاشی شده و موجب ایجاد عفونت های مرگبار و بعضی از انواع سرطان ها می شود واژه ایدز (AIDS) که برای اولین بار در سال ۱۹۸۲ به کار رفت به معنای « سندرم اکتسابی نقص ایمنی » می باشد:

Acquired: چیزی که کسب می شود و زمینه ژنتیکی ندارد و در اثر تماس با عامل ایجاد کننده بیماری ایجاد می شود (که در این بیماری ویروس HIV می باشد)

Immune: ایمنی یا محافظت در مقابل بیماری

Deficiency: فقدان ، نقص

Syndrome: سندرم به مجموعه ای از علایم و مشکلات گفته می شود که روی هم نمایانگر بیماری مشخصی

هستند در بیماری ایدز منظور از سندرم مجموعه عفونت های معین و یا سرطان هایی است که همراه با کاهش تعداد برخی از سلولهای ایمنی می باشد

HIV به معنای ویروس نقص ایمنی انسان می باشد:

Human: انسان

Immunodeficiency: نقص ایمنی

Virus: ویروس

علائم بیماری ایدز

چون در بعضی از کشورهای جهان بواسطه عدم امکانات، تشخیص آزمایشگاهی ایدز مقدور نیست، وجود بعضی از علائم در بزرگسالان و کودکان ممکن است نشانه ای از ایدز باشد.

ایدز در شخص بالغ با وجود دست کم دو علامت اصلی، همراه با حداقل یکی از نشانه های فرعی مشخص می شود، مشروط بر اینکه برای نارسایی ایمنی و نقص دستگاه دفاعی بدن علت مشخصی از قبیل سرطان، سوء تغذیه شدید و یا سایر علل شناخته شده وجود نداشته باشد.

علائم اصلی

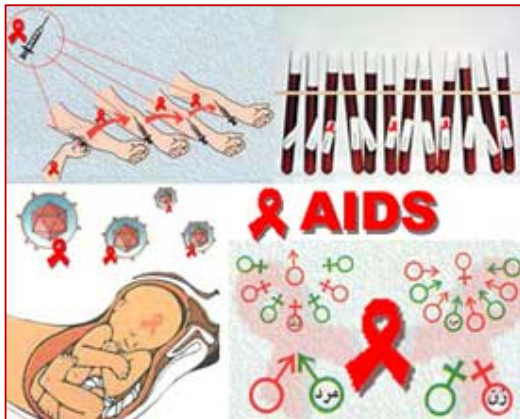
- کاهش وزن بیشتر از ۱۰ درصد
- اسهال مزمن بیش از یکماه
- تب های متناوب یا ثابت بیش از یک ماه

علائم فرعی

- سرفه پایدار به مدت بیش از یک ماه
- عفونت پوستی منتشر همراه با خارش
- تبخال های زونائی شکل عود کننده
- برفک دهانی
- عفونت تبخالی مزمن پیشرونده و منتشر
- بزرگ شدن عمومی غدد لنفاوی

عامل بیماری ایدز

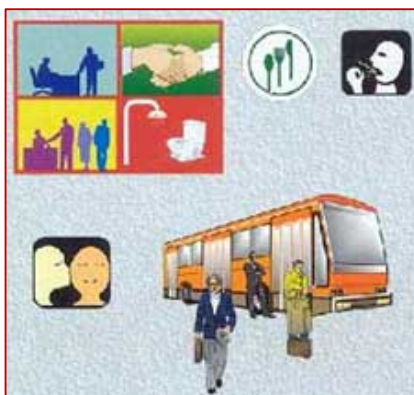
عامل بیماری زای ویروسی است که قدرت آلوده‌کنندگی و سرایت پذیری بالایی دارد و به نام ویروس نقص ایمنی انسانی یا H.I.V نامیده می‌شود. زیرا موجبات ضعف دستگاه دفاعی و ایمنی بدن انسان را فراهم می‌آورد. ویروس ایدز در بدن انسان مراحل مختلفی را طی می‌کند که یکی از آنها دوره فعالیت پنهانی است، در این مرحله ویروس در حال رشد و تکثیر است و پس از آنکه شرایط از هر نظر آماده شد، حملات خود را شروع می‌کند و سبب نابودی سلولهای دفاعی و مرگ انسان می‌شود. آلودگی به ویروس در تمامی دوران زندگی انسان ادامه پیدا می‌کند. تنها خون، ترشحات جنسی مردانه و زنانه و شیر آلوده در انتقال بیماری دخالت دارند و از این راهها آلودگی انتقال پیدا می‌کند. چون ویروس ایدز نمی‌تواند بمدت طولانی در محیط خارج از بدن به حیات خود ادامه دهد، تماسهای عادی در محیط کار، اجتماع و مدرسه باعث انتقال بیماری نمی‌شود. ویروس ایدز به شدت به حرارت حساس است.

راه های سرایت ایدز

شناخت راههای سرایت بیماری در پیشگیری از آلودگی بسیار موثر است. ویروس مولد ایدز از چند راه عمده زیر، از فرد آلوده به شخص سالم منتقل می‌شود:

- سرایت از راه تماس جنسی
- سرایت از راه خون و فرآورده های خونی
- استفاده از سرنگ و سوزن آلوده
- سرایت از مادر به کودک

راه های دیگر سرایت

پیوند اعضاء از بافت های فرد آلوده، خال کوبی و سوراخ کردن گوش توسط سوزن و وسایل آلوده، استفاده از مسواک تیغ ریش تراشی شخص بیمار و ختنه با وسایل آلوده نیز از راههای دیگر سرایت بیماری است.

از راه تنفسی، گوارشی و یا از طریق تماسهای معمولی خانوادگی و یا در محیط کار، اجتماع، دانشگاه، مدرسه و اردوگاههای جمعی کاری و یا تفریحی، انتقالی گزارش نشده است.

ویروس بیماری ایدز، از راههای زیر قابل سرایت نیست:

- تماس معمولی افراد در منزل یا اجتماع با بیمار
- دست دادن
- استفاده از وسایل غذا خوری مشترک: بشقاب، لیوان، چنگال و قاشق و ...
- استفاده از استخرهای شنای عمومی و یا توالت عمومی
- بغل گرفتن و بوسیدن صورت
- عطسه و سرفه
- دستگیره در، گوشی تلفن و میله اتوبوس
- آب و غذا
- تماس با اشک و عرق بیماران
- استفاده از وسیله نقلیه مشترک
- نیش حشرات

گروه های در معرض خطر ایدز

گروه های زیر بیشتر در معرض خطر آلودگی قرار دارند:

- کسانی که از پیوندهای متعدد یا دیالیزهای مکرر استفاده می کنند و رعایت احتیاط های همه جانبه ندارند.
- کسانی که نیاز به خون و فرآورده های خونی بیشتری دارند (به علت بیماریهایی نظیر هموفیلی، تالاسمی و ...)
- معتادین تزریقی که از سرنگ و سوزن بطور مشترک استفاده می کنند که این مسئله در زندانیان بیشتر مشاهده می شود.
- همسران افراد مبتلا
- شرکای جنسی افراد مبتلا
- افرادی که شرکای جنسی متعدد دارند
- مبتلایان به هپاتیت (ورم کبد) یا مبتلایان به سل
- خالکوبی های دسته جمعی
- مبتلایان به بیماریهای آمیزشی و بخصوص افراد دارای زخمهای تناسلی
- ملوانان و رانندگان عبوری از مرزها
- فرزندان مادران آلوده
- جوانان

تشخیص ایدز

بیماری ایدز تمامی دستگاههای بدن را گرفتار می کند. با تشخیص به موقع و بجا و بدنبال آن با بکار بستن درمانهای نگه دارنده و مراقبتهای صحیح می توان تا حد قابل توجهی از مشکلات بیمار کاست و شرایط مناسبتری را برای زندگی وی فراهم نمود.

راه های پیشگیری از ایدز

چون این بیماری واکسن و درمان موثری ندارد و آلودگی به ویروس ایدز نهایتاً به بیماری ایدز منتهی می شود که کشنده است، بنابراین تنهای راه مبارزه، بکار بردن روشهای پیشگیری از آلودگی است که عبارتند از:

- خویشتن داری ودوری از تماس های جنسی مشکوک، در دوران تجرد.
- پایبندی به اصول اخلاقی و خانوادگی پس از ازدواج
- جلوگیری از بارداری مادران آلوده
- رعایت بهداشت فردی مخصوصاً برای گروه های در معرض خطر

واحد بهداشت صنعتی

مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط زیست

پدافند غیر عامل و مدیریت بحران